

TABOR SAMOSTOJNOSTI IN POVEZANOSTI 2021: Od 1. julija do 10. julija 2021, Camp Zalaze ob Idrijci

Zavod Neva za razvoj otrok in mladostnikov organizira poletni tabor za otroke in mladostnike že sedmo leto. V letu 2021 je ponudila roko za sodelovanje ljubljanska podružnica Univerze Sigmunda Freuda (SFU Ljubljana), ki v svojem okviru ponuja programe izobraževanja iz psihoterapije otrok in mladostnikov in ambulantno psihoterapevtsko, psihološko, psihiatrično in socialnodelavsko pomoč za otroke, mladostnike in njihove starše. Na ta način smo okrepili skupino prostovoljcev, študentov in študentk SFU Ljubljana z učitelji in psihoterapevti SFU Ljubljana.

Vodstveni strokovni tim letos sestavljajo razni strokovnjaki, ki so hkrati psihoterapevti (glej spodaj vodstveni tim). Med prostovoljci prevladujejo študenti/ke psihoterapije in psihologije SFU Ljubljana. Tabora se bo udeležilo okoli 20 prostovoljcev in 30 otrok ter mladostnikov.

Namen in cilj tabora

Namen naših taborov je razvijanje prirojene težnje po odnosih, po povezovanju in hkrati po samostojnosti, po samoti in hkrati vključenosti v skupino. Otroci naj bi se učili o skupinskih pravilih in normah, ki omogočajo ustvarjalno sožitje. Razvijali naj bi svoje sposobnosti, vire, kompetence, frustracijsko toleranco, čustveno in hkrati socialno inteligenco z občutkom družbene odgovornosti.

Eden ključnih poudarkov na taboru je obujanje in razvijanje vrednot, ki so povezane s krepitvijo principa skupnosti in iskanjem novega ravnovesja z vrednotami, ki so povezane z individualizmom. Le-ta v sodobnih družbah večkrat izzirja v negativni individualizem, za katerega so med drugim značilni vse večja osamljenost, izključenost, socialni atomizem in asocialna samoosredotočenost. Naša predpostavka je, da lahko otroke in mladostnike pa tudi sebe, odrasle, zavarujemo pred škodljivimi vplivi negativnega individualizma, če na taborih vsem omogočimo pozitivne izkušnje življenja v skupnosti. Jaz z veliko začetnico naj bi dobil spodbudo za spremembo v jaz z malo začetnico in za povezovanje v mi.

Tabori imajo poleg vzgojnih tudi psihoterapevtske učinke. In to ne samo na otroke in mladostnike, ampak tudi na odrasle, prostovoljne sodelavce. Naše delo je torej vzgojno s terapevtskimi učinki, prav tako pa velja, da je tudi terapevtsko z vzgojnimi učinki. Intenzivno desetdnevno sožitje zahteva od vseh učenje o tem, kako po eni strani razvijati avtonomijo posameznika in po drugi strani solidarno skupnost. Vzgoja na taborih vključuje mikro vidik, kjer dajemo velik poudarek negovanju medčloveškega stika, brez

katerega se ne more oblikovati zdravi, avtonomni jaz, ter skupinski ali skupnostni vidik, kjer razvijamo občutek za »mi«.

Mladi in stari lahko le v skupini raziskujemo in odkrivamo različne življenjske možnosti za osebno rast, konstruktivno prilagajanje in sodelovanje. Zato je glavni cilj tabora razvijanje medsebojne podpore, (za)upanja, altruizma preko raznolikih interakcij, ki pa vključuje tudi negovanje odprtega, odkritega pogovora tako o vsakdanjih kot tudi o tabu temah. Ko člani taborne skupnosti soustvarijo sprejemajoče okolje, lažje ubesedijo svoje želje, ideje, občutke in čustva, sanje in upanja. S tem pa krepijo svoje sposobnosti za skupno delovanje in sobivanje. Tabori tako omogočajo korektivno čustveno izkušnjo za razvijanje novih načinov mišljenja, čustvovanja, vedenja in odnosov.

Priprave na tabor in analiza tabora

Pred taborom potekajo priprave za prostovoljce, ki se v obliki poldnevni srečanj vrstijo enkrat mesečno v pomladnih mesecih. Prve priprave so namenjene medsebojnemu spoznavanju preko predavanj in pogovorov v skupini. Na drugih pripravah strokovno vodstvo tabora posreduje znanja o vodenju skupine, skupinskem procesu in dinamiki v obliki predavanj, video analiz in izkustvenih pogovornih skupin. Na tretjih pripravah pa se prostovoljci soočijo s temami, ki so pomembne za razumevanje odnosne dinamike otrok na taboru, in uporabnimi intervencijami. Prostovoljci si tudi razdelijo vloge na taboru in nakažejo, s kom bi želeli sodelovati v malih skupinah. V mali skupini poglobljeno predelujejo teme s področja skupinskega dela, psihoterapije, razvojne psihologije in psihopatologije. Zadnje priprave pred taborom bodo v **četrtek, 24. junija 2021 na SFU Ljubljana, Trubarjeva 65 v predavalnici 7**, kamor bodo vabljeni vsi starši in otroci **od 18.00 do 19.30**.

Zaradi velike zahtevnosti dela na taboru prostovoljci na pripravah pred taborom sprejmejo skupni dogovor, ki ima dva dela: dogovor o (samo)aktivaciji in dogovor o zaupanju.

Z dogovorom o (samo)aktivaciji vsak prostovoljec obljubi, da bo:

- prisoten in točen na skupnih aktivnostih (sestanki prostovoljcev, jutranja telovadba, zbori celotne taborne skupnosti, interesne dejavnosti, družabne prireditve);
- naredil, kar lahko v skladu s svojimi zmožnostmi in sposobnostmi; to pomeni, sposobnejši, izkušenejši prevzemajo večje odgovornosti;
- razpoložljiv podnevi in ponoči;
- budno spremljal, ali potekajo stvari v pravo smer (in v tem primeru pohvalil) in da bo prijavljaj motnje, odstopanja od zelene smeri;
- aktivno preprečeval fizično nasilje do drugih in do sebe, uničevanje in poškodovanje inventarja;
- upošteval taborni dnevni red in omejitve: da v času tabora ne bo užival alkohola in drugih psihoaktivnih substanc idr.;
- pravočasno obvestil sodelavce in/ali vodjo, v kolikor kam odide in manjka na kakšni aktivnosti;
- namesto kaznovanja iskal nove in nove možnosti odzivanja na odklone;
- v kriznih situacijah spoštoval hierarhični princip, da bo torej ravnal po navodilih nadrejenega.

Z dogovorom o zaupanju pa vsak prostovoljec obljubi, da bo:

- osebne podatke o sodelavcih in otrocih držal v skupini in da se ne bo posmehoval drugim v zvezi z njihovimi težavami;
- govoril (predvsem na skupinah za samopomoč) o svojem doživljanju, da je pripravljen na samorefleksijo, da bo dajal in sprejemal povratne informacije o sebi in svojem ravnanju (torej kako doživlja druge in kako drugi doživljajo njega).

Pred vsakim taborom opravijo vodje tabora pogovore s starši, rejniki in/ali skrbniki ter raznimi strokovnjaki, v kolikor je otrok v obravnavi (npr. z vzgojitelji, socialnimi delavci, psihologi, zdravniki, psihoterapevti, specialnimi pedagogi). Cilj pogovorov je pridobiti osnovne informacije o otrokovi intrapsihični dinamiki in odnosni situaciji ter preveriti, ali je za danega otroka terapevtski tabor primerna oblika pomoči. Hkrati vodje tabora tudi osebno posredujejo pomembne informacije o življenju na taboru in vzpostavijo stik z možnostmi za nadaljnje sodelovanje. Tik pred taborom in v jeseni po taboru organizirajo prostovoljci tudi skupno družabno srečanje za otroke in starše.

Vodje taborov na začetku prostovoljcem ne posredujejo podatkov o problemih oz. težavah otrok, razen ko je to nujno. Značilno za naš način dela je, da ima vsak prostovoljec možnost najprej spoznati otroka ali mladostnika v živem stiku, ko z njim sobiva v prostem času v naravnem okolju na taboru. Ko prostovoljec razvije z določenim otrokom odnos, dobi od vodij potrebne informacije oz. usmeritve za delo. Za otroke s posebnimi potrebami vodje lahko organizirajo t. i. »odnosne podporne mreže«, v katere je vključenih več prostovoljcev, ki se koordinirano in bolj sistematično ukvarjajo z določenim otrokom, tudi na podlagi informacij o njegovi preteklosti (npr. preteklih oblikah pomoči).

Približno polovica otrok se udeleži več taborov zapored in pomagajo pri prenašanju taborne kulture na novince. Otroke prijavljajo na tabore največkrat sami starši, včasih pa se vključijo tudi na priporočila šolskih svetovalnih služb, svetovalnih centrov za otroke in mladostnike, centrov za socialno delo in drugih institucij. Prostovoljci se pridružijo taboru preko ustnega izročila bivših udeležencev tabora in preko stika z vodji in strokovnimi sodelavci. Taboru se priključijo zaradi želje po praktičnih izkušnjah v delu z otroki in iz želje po osebni rasti in spremembi. Ker gre za psihoterapevtski tabor, se lahko vključijo tudi otroci z duševnimi motnjami, ki so pretrpeli različne vrste zlorab (fizične, spolne, čustvene) ali pa so odraščali v rizičnem družinskem okolju (večproblemske družine, razne oblike zasvojenosti in duševne motnje staršev, odsotnost in smrt staršev idr.). Prostovoljci lahko pripeljejo s sabo tudi lastne otroke ter otroke svojih sorodnikov in prijateljev. To prispeva k heterogenosti taborne skupnosti.

Tabor se za sodelavce ne zaključi s koncem taborjenja, temveč z dvodnevno analizo v septembru. Podobno kot na pripravah je glavni poudarek na skupinskih pogovorih, kjer osvetljujemo ključne dogodke s poletnega tabora, analiziramo video posnetke, reflektiramo terapevtske procese otrok in mladostnikov ter procese osebne rasti pri prostovoljcih.

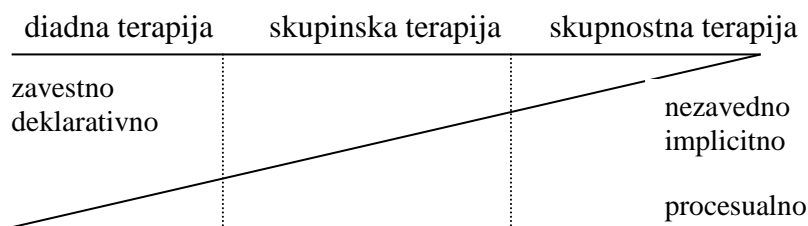
Model dela na taboru

Glavni teoretični model za organizacijo, razumevanje in izvedbo taborov taboru je sistemski model, ki spodbuja povezovanje posameznika in skupnosti, intrapsihičnega in medosebnega, samostojnosti in povezanosti. Temeljna metoda pa je skupinsko delo s ciljem oblikovanja skupnosti s terapevtskimi učinki, ki omogočajo osebno rast in v primeru duševnih motenj tudi izboljšanje simptomatike. Hkrati se za otroke s posebnimi potrebami oblikujejo individualni načrti pomoči. Ključnega pomena je, da se med otroki oziroma mladostniki in prostovoljnimi

sodelavci najprej in čimprej razvije občutek varnosti in zaupanja, ki omogoči drugačen, kvalitativno nov prostor za čustveno in socialno učenje otrok in prostovoljnih sodelavcev. S tem naj bi se obogatila tudi slika (zemljevid) sveta, ki otrokom služi za orientacijo v vsakdanjem življenju. Otroci naj bi se učili prepoznavati tudi svoje omejitve ter izražati svoje potrebe po sodelovanju in pomoči drugih ljudi (vrstnikov in odraslih).

Vsak otrok je v skladu s taborniško tradicijo vključen v osnovno skupino, t. i. »vod«, ki se oblikuje prostovoljno drugi dan tabora, ko se otroci že spoznajo. Prostovoljni sodelavci se povežejo s svojimi pomočniki že v času priprav in se drugi dan tabora otrokom ponudijo kot njihovi vodniki. Vod dela na določenem projektu, za katerega se sam odloči, npr. najprej izbor in ureditev vodovega koticčka, nato pa karkoli, kar se člani voda skupaj dogovorijo, npr. tematske ure, osebni pogovori, poslikava kamnov, postavitve opazovalnice, priprava nastopa za praznovanje ob tabornem ognju, postavljanje kamnite peči za peko kruha itn. Težišče skupine je na tem, kar se dogaja v odnosih tukaj in zdaj. V kolikor se odprejo težje teme, problemi, dileme lahko tako prostovoljci kot otroci in mladostniki le-te rešujejo na dodatnih individualnih in skupinskih (terapevtskih) pogovorih. Preko t. i. »tretjega objekta« (projekta) se lahko odigrajo in razrešujejo pomembne teme v odnosih tukaj in zdaj.

V projektnem delu po vodih vsi udeleženci odkrivajo svoje vire in razvijajo potencialne za sodelovanje v skupnosti. Vodi so skupine za organizacijo vsakdanjega življenja, vodniki pa so vzorniki in partnerji. Pomembno je, da se člani voda med seboj resno upoštevajo, da so pozorni drug do drugega, da ima vsak svojo mesto v skupini, da je komunikacija pretočna, da so interakcije pregledne. Za vsak vod in skupnost kot celoto je dobra heterogenost, ker se lahko člani, ki so različni glede na starost, izobrazbo, osebnostno strukturo in problematiko, socialni status, dopolnjujejo. Vodje vodijo skupine in skupnost po principih skupinske dinamike. Skupine in skupnost potrebujejo jasne meje glede članov, ki ji pripadajo, in glede nalog, ki naj bi jih izpolnile. Terapevtski milje tabora je torej taborna skupnost kot velika skupina in mreža malih skupin (vodi, interesne skupine), v kateri si člani nudijo medsebojno podporo.

Slika 1: Razlike med diadno, skupinsko in skupnostno terapijo (Ammon, 1979).

Zgornja slika prikazuje, da v skupnostni terapiji, ki zaobjema življenjsko situacijo (za razliko od diadne terapije, ki predstavlja le majhen delček v celotni življenjski situaciji), posamezniki dosti bolj in lažje izražajo nezavedne vsebine. Celoten tabor je kot velik oder, na katerem posamezniki v odnosih intenzivno odigravajo oz. uprizarjajo primarne odnosne vzorce, kar ponuja tudi večje možnosti za njihovo preseganje, novo učenje oz. terapevtske spremembe. To velja tako za otroke in mladostnike kot pomagajoče.

Podobno lahko rečemo, da je v skupnostni terapiji manjši poudarek na verbalnem in deklarativnem ter večji poudarek na implicitnem, procesualnem in odnosnem, kot v diadni in skupinski terapiji. Na taboru je možna nenehna »diagnostika«, saj se v različnih vsakdanjih situacijah problematika odraslih in otrok veliko bolj pokaže kot npr. v ambulanti, ko se terapevt in otrok srečata za eno uro. Hkrati je na taboru možna nenehna terapija, saj se stalno ponuja kup možnosti za korektivna, terapevtska doživetja, npr. ob stanju v vrsti za kosilo, ob tabornem ognju, pri umivanju ob potoku, na izletu, na zboru taborne skupnosti, zvečer ob uspavanju itn. Zato je skupnostna terapija v okviru tabora za pomagajoče bolj naporna kot skupinska in diadna terapija, saj težje zavestno nadzorujejo situacijo, bolj so "na udaru" oz. "na prepihu". Vanje po eni strani s strani otrok butajo valovi iracionalnega in pogosto destruktivnega, po drugi strani pa slabše delujejo tudi njihovi lastni obrambno – varovalni mehanizmi, zato so tudi bolj na udaru lastnih potlačenih, izrinjenih ali negiranih nezavednih vsebin. Intenzivno življenje v skupnosti tako zahteva neprestano budnost odraslih in preglednost nad dogajanjem, kar lahko pomagajoči dosežejo le s pretočnostjo informacij, medsebojno podporo in delom na sebi. Tako otroci in mladostniki težjimi psihosocialnimi motnjami, ki so v diadni in tudi skupinski terapiji pogosto nedostopni, so v skupnostni terapiji prav zaradi značilnosti prikazanih na sliki 1 dosegljivi, tako da pride do terapevtskih sprememb.

Glavne vzgojne oz. psihoterapevtske metode in tehnike v okviru sistemsko – skupnostnega pristopa so: stalna prisotnost, budno spremljanje, sledenje, zrcaljenje, stopnjevanje simptoma, soočanje, delo na virih in malih terapevtskih korakih oz. spremembah (usmerjenost na sedanjost in prihodnost), preokvirjanje, uporaba paradoksov, elementov psihodrame, delo na projektu, uporaba kreativnih tehnik (plesne, likovne, glasbene, dramske skupine), delo na telesu (masaže, savna) in indirektno intervencije: pripovedovanje zgodb, uporaba metafor.

Prostovoljci se na taboru učijo kulture dialoga, življenja v skupnosti (spoštovanje avtonomije posameznika ob ohranjanju povezanosti); odkrivajo nove odgovore na problematično vedenje otrok in se učijo sistemskih terapevtskih intervencij; srečajo se z vlogo pomagajočega kot udeležene v procesu pomoči in potrebnega samopomoči; učijo se refleksije o sebi, refleksije odnosov, refleksije o drugem v odnosu do sebe, itn. Vse to lahko razumemo tudi kot učenje sistemske kompetentnosti.

Struktura in program tabora

Strukturo in program tabora se skrbno pripravlja skozi več mesecev pred začetkom tabora. S pomočjo bogatega strukturiranega programa otrokom lažje zagotovimo varno izkušnjo sobivanja na taboru.

Dan na taboru se začne ob šestih zjutraj s sestankom za prostovoljce, kjer poročajo o dogajanju v taboru v večernih urah prejšnjega dne in ponoči. Osvetlujejo medosebno dinamiko s posameznimi otroci in dogajanje med otroki ter se pripravijo na naloge tekočega dne. Sledi bujenje otrok, jutranja telovadba, umivanje, zajtrk, pospravljanje in ocenjevanje šotorov ter zbor, ko se zbere v krogu cela taborna skupnost. Vodje malih skupin poročajo o načrtovanem programu dela v malih skupinah, ki se bo odvijalo dopoldan. Prav tako lahko vsak član taborne skupnosti podeli, kar se mu zdi pomembno. Zbor se zaključí z dviganjem zastave in petjem taborne himne.

Nato male skupine – vodi, ki so sestavljeni iz otrok in prostovoljcev, odidejo v vodov kotiček – prostor v gozdu, ki si ga skupina uredil kot svoj prostor. V vodovem kotičku se lahko igrajo,

pogovarjajo, rišejo, pripravljajo točke za nastop ob kresu ipd, ob tem pa se med njimi tke odnosna mreža. Dvakrat v času tabora osvetljujejo medosebne odnose v mali skupini kot tudi v timu prostovoljcev s sociogrami. Vodniki in njihovi pomočniki posebno pozornost namenjajo skupinski dinamiki svojega voda, tako da lahko otroci uveljavljajo svoje ideje, predloge, pobude za delo v vodu. Vodi imajo možnost predstavitve svojega dela na zborih celotne taborne skupnosti pa tudi na velikih kresovih in skupnih družabnih večerih. Vsak dan se določi t. i. »dežurni vod«, ki pomaga v kuhinji in vseh drugih opravilih, ki so pomembni za vzdrževanje tabornega reda in strukture (npr. pobiranje smeti, čiščenje skupnih prostorov, nabiranje drv za taborni ogenj itn.).

Po zaključenem delu v vodovih kotičkih sledi kosilo in po kosilu sestanek prostovoljcev, kjer osvetljujejo dopoldansko dogajanje v malih skupinah, odnose med sovodji. Otroci imajo medtem počitek, dežurni prostovoljci pa spremljajo dogajanje med njimi. Vodje tabora ali supervizorji lahko pripravijo tematski sestanek in pogovor o popoldanskih aktivnostih ali posebnih projektih. Po sestanku prostovoljcev potekajo različne delavnice: športna, dramska, plesna, glasbena, novinarska, likovna, fotografska, kuharska, masažna, ipd., kjer se spodbuja ustvarjalnost. Pred večerjo se še enkrat sestane taborna skupnost, kjer prostovoljci skupaj z otroki poročajo o dopoldanskih in popoldanskih aktivnostih. Tudi večerni zbor se zaključi s petjem himne, medtem ko se spušča zastava. Po večerji so na vrsti socialne igrice in druge dejavnosti okrog tabornega ognja.

Pomemben del tabornega programa oz. strukture je uspavanje, ko prostovoljci poskrbijo za otroke tako, da jim berejo pravljice, se pogovarjajo, jih masirajo. Večina prostovoljcev tudi spi skupaj v šotoru z otroki in mladostniki. Mir v taboru je odrejen od desete ure zvečer do sedmih zjutraj. Ponoči prostovoljci izmenično stražijo ob tabornem ognju ter s tem zagotovijo mir, varnost in pomoč v nočnih urah.

V prvih dneh tabora je poudarek na spletnju socialne mreže, zato je program kljub jasni dnevni strukturi manj natrpan. Vodje prostovoljce bolj izrazito spodbujajo k budnemu spremljanju otrok, k iskanju bolj pristnih stikov z njimi in k razvijanju iniciativ, ki jih dajo otroci sami. Pomembna faza v razvoju taborne skupnosti je, ko se po okoli dveh dneh poveča konfliktnost, nemir in nestrpnost otrok, ko začnejo preizkušati meje, prostovoljci pa začutijo utrujenost, ki je pogosto povezana z nemočjo ob raznih oblikah kaotičnega dogajanja, ko otroci poskušajo z različnimi oblikami »soliranja«. V tej fazi je npr. med drugim pomembna organizacija rokoborb, katerih cilj je konstruktivno preokvirjanje borbenosti in organizacija iger brez meja, kjer se destruktivni potencial otrok prevesi v konstruktivno tekmovalnost in sodelovanje. V nadaljevanju tabora sledijo tudi večji projekti, ki vključujejo celotno taborno skupnost, npr. priprave velikih kresov z nastopi malih skupin in posameznikov (dvakrat v času tabora), indijanski dan, izlet, orientacijski pohod, dan ljubezni, bivakiranje idr. Organiziranje teh projektov temelji na izkušnjah terapevtskega skupinskega dela, kjer je glavni cilj pomoč skupini, da sodeluje na določenem projektu, ob tem pa se odigravajo različne intrapsihične in medosebne nezavedne teme. V interakcijah tu in zdaj imajo prostovoljci možnost, da otroku neposredno pomagajo do nove izkušnje sebe in drugega.

Vodstveni tim tabora

Starešina tabora: Irena Kuntarič Žibert (diplomantka psihoterapevtske znanosti in specializantka psihoterapije otrok in mladostnikov, vodja Zavoda Neva)

Taborovodja: Jasna Možina (ekologinja)

Pomočnica taborovodje: Silviya Gregorčič (specializantka psihoterapije)

Mentorici vodnikov in prostovoljnih sodelavcev: Bernarda Konjar (socialna delavka in psihoterapevtka), Mojca Lorbek (psihologinja in psihoterapevtka)

Supervizorja: Nataša Leban (socialna pedagoginja in psihoterapevtka) in Miran Možina (psihiater in psihoterapevt)

Lokacija in logistika tabora

Taborni prostor se nahaja ob reki Idrijci na Kmetiji - Camp Zalaze, več o prostoru si lahko preberete na povezavi:

<https://www.kmetija-camp-zalaze.si/na-kmetiji/taborni-prostor.html>

Gre za čudovito lokacijo med Idrijo in Tolminom, ki vodi skozi kraj Krka. Tik ob travniku, kjer bo tabor, teče reka Idrijca, ki nam bo tako omogočala ohladitev v vročih poletnih dneh. Na travniku bomo postavili šotore, v katerih bomo tudi bivali. Prav tako je na lokacijo napeljana pitna voda, postavljen je manjši leseni objekt, kjer bomo postavili kuhinjo, prav tako pa je poskrbljeno za osnovne potrebe z nekaj poljskimi stranišči. Naravno okolje okoli travnika omogoča raznolike dejavnosti. Dostop z avtomobilom na travnik ni mogoč. Od bližnjega manjšega parkirišča lahko na travnik pridemo po pešpoti, ki vodi skozi gozd in nam vzame 10 min hoda ali preko reke Idrijce.

Seznam potrebščin in oblačil (glej prilogo 1). **Posebej naj poudarimo, da mobilni telefoni, tablične naprave in računalniki niso dovoljeni! Za informacije v času tabora sta na voljo Irena Kuntarič Žibert in Jasna Možina.**

Letos si želimo, da prav vsi otroci dobijo izkušnjo šotorjenja. Vsi, ki imate doma šotore, naj jih otroci prinesejo s seboj, saj je spanje v šotorih posebna izkušnja, nad katero so navadno vsi zelo navdušeni. Zato vas prosimo, da v kolikor imate doma **šotor**, to tudi sporočite Ireni Kuntarič Žibert **najkasneje do 31. maja 2021.**

V primeru, da bomo potrebovali zdravniško pomoč, jo imamo v Zdravstvenem domu Idrija. Pred odhodom Ireni Kuntarič Žibert do 31. 5. 2021 oziroma najkasneje pred skupnim srečanjem, ki bo v **četrtek, 24. junija 2021**, sporočite vse morebitne zdravstvene (npr. alergije, bolezni ali posebnosti glede prehrane vašega otroka idr.) ali druge posebnosti, za katere želite, da bi bili v času tabora še posebej pozorni.

Vse potrebne obrazce v zvezi z dovoljenjem o uporabi vaših in otrokovih podatkov v času tabora ter o dovoljenju fotografiranja vašega otroka boste lahko podpisali pred pričetkom tabora.

Srečanje celotne taborne ekipe s starši in otroci bo v **četrtek, 24. junija 2021 na SFU Ljubljana, Trubarjeva 65 v predavalnici 7, od 18.00 do 19,30**. To bo priložnost za spoznavanje in uglaševanje pred odhodom na tabor.

Otroke pripeljite na lokacijo tabora v **četrtek 1. 7. 2021 ob 13h** (v primeru, da otrok ne boste mogli pripeljati v dopoldanskem času, prosimo, sporočite Jasni Možina, kdaj jih boste lahko pripeljali). Po otroke se vrnite v **soboto 10. 7. 2021 ob 11h**. Poskušajte biti čim bolj točni, saj vas bodo otroci že težko pričakovali.

Cena

Tabornina znaša **390 Evrov** in jo je potrebno poravnati ob prijavi, najkasneje pa do 15. 6. 2021 oz. do zapolnitve mest, ki je omejeno na 30. Tabornino je potrebno plačati na račun Zavoda Neva, ki bo naveden na računu, ki ga boste prejeli, 1.6. s pripisom Za tabor 2021. Potrdilo o plačilu je potrebno poslati na isti naslov kot prijave, zibert.irena@gmail.com.

Odpoved: V primeru odpovedi prijave po prvem srečanju vam bomo zaračunali manipulativne stroške v višini 15% tabornine, v primeru kasnejše odpovedi, po roku valute pa vam bomo zaračunali celotno tabornino. Tabora se lahko udeleži drug udeleženec, vendar je potrebno zamenjavo napovedati. Obvestila o odpovedih ali zamenjavah se pošilja na enak način in na isti naslov kot prijave.

Zaupnost podatkov: Podatkov iz prijave ne bomo posredovali tretjim osebam brez predhodne pridobitve pisnega soglasja posameznika. Podatke bomo uporabljali le v namen obveščanja o naših aktivnostih. Na vašo zahtevo bomo podatke spremenili ali zbrisali. Pred samim pričetkom tabora boste skupaj z računom prejeli tudi obrazce GDPR, katere je potrebno predhodno izpolniti in vrniti nazaj po elektronski pošti ali navadni pošti na naslov zavoda Neva:

Zavod Neva
Ulica Pohorskega bataljona 26,
1000 Ljubljana

Prijave in dodatne informacije

Irena Kuntarič Žibert, zibert.irena@gmail.com, 040 601 977
Jasna Možina, jasna.mozina@sfu-ljubljana.si, 041 928 984

Priloga 1

SEZNAM PRIPOROČENIH POTREBŠČIN IN OBLAČIL

Oblačila in obutev:

- Nekaj majic s kratkim rokavom (vsaj štiri)
- Nekaj kratkih hlač (vsaj troje)
- Vsaj eden ali dva dolga rokava (zgornji deli)
- Ena ali dve trenerki (spodnji deli)
- Nogavice (vsaj štiri pare)
- Vetrovka (za hladnejše večere)
- Lahko tudi lažja bundica
- Kapa, pokrivalo
- Kopalke (ene ali dvoje)
- Brisača za na plažo (vsaj dve)
- Krila, oblekice – lahka oblačila (za deklice)
- Brisača za toaletne potrebe (lahko so manjši dve brisači)
- Zobna ščetka
- Zobna pasta
- Milo, šampon*
- Natikači, športna in pohodniška obutev
- Ker so lahko večeri hladnejši, pripravite tudi toplejša oblačila.

**biološko razgradljivo oz. okolju prijazno, če je možno.*

Ostale potrebščine, pripomočki:

- Vsi, ki imate doma šotore, naj jih otroci prinesejo s seboj, saj je spanje v šotorih posebna izkušnja, nad katero so navadno vsi zelo navdušeni. Zato vas prosimo, da v kolikor imate doma **šotor**, to tudi sporočite Ireni Kuntarič Žibert **najkasneje do 31. maja 2021.**
- Podloga za spanje
- Blazina za jutranjo telovadbo – Armafleks
- Manjši nahrbtnik
- Manjša svetilka
- Dežnik/pelerina
- Plastenka za vodo (za na pohode)
- Spalna vreča (lahko tudi deka za vsak slučaj), vzglavnik (nočitve v šotorih).
- Razpršilo proti mrčesu, komarjem in klopom!
- Krema za zaščito proti soncu
- Osebni dokument in kartica zdravstvenega zavarovanja v posebni kuverti (z imenom in priimkom)
- **Posebej naj poudarimo, da mobilni telefoni, tablične naprave in računalniki niso dovoljeni! Za informacije v času tabora sta na voljo Irena Kuntarič Žibert in Jasna Možina.**

Lahko imajo sabo, ni pa nujno:

- Družabne igre (karte, sestavljanke, človek ne jezi se, monopoli, badminton, loparje za namizni tenis, žoge, elastika za skakanje,...)
- Igračka za spanje (ninica)
- Najljubša pravljica
- Igrače
- Knjige
- Predmeti, ki imajo večjo vrednost in bi bili lahko nepogrešljivi, naj ostanejo doma!